

Valgt blev: *Kaj Andresen, P. M. Dam, Lysholt Hansen, Hauberg, Horn, Hougaard, Per Hækkerup, Sofie Pedersen, Marius Buhl, Arnh Jensen, Karlskov Jensen, Krogh, Ellen Poulsen, Hvidberg, Kristen Amby, Karl Olsen og Jørgen Jørgensen (Lejre).*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om køb på afbetaling.

(Lovforslaget findes i tillæg A sp. 1521; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2240).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Grenaa): At afbetalingshandelen har tilbøjelighed til at udarte, ses bl. a. deraf, at nærværende lovforslag om køb på afbetaling først og fremmest, eller i hvert fald i væsentlig grad, handler om tilbagebetaling, d. v. s. om, hvorledes man forholder sig, når afdragene ikke bliver betalt i tide og sælgerens ret til at kræve tingene tilbage indtræder.

De i lovforslaget givne regler herom forekommer mig meget rimelige, men jeg forstår, at man har måttet lade en række spørgsmål ligge, fordi de forekom de sagkyndige temmelig uløselige. Der har f. eks. ofte været tale om, at den første udbetaling ved aftalens indgåelse eller ved varens levering burde lovfæstes til 20—30 pct. af den samlede købesum for at forhindre, at folk lader sig forlede af såkaldt fordelagtige betalingsvilkår og af sælgere med stor overtalelsesevne til at købe mere, end de kan betale. I samme grad som dette er almindeligt, må tilbagebetaling naturligvis blive et problem.

Jeg indrømmer imidlertid, at en sådan regel kan komme til at forhindre fornuftige og forsvarlige indkøb af meget nyttige og nødvendige ting og forstår derfor den højtærede justitsministers betænkelighed ved at foreslå reglen indført. Men måske kan vi gennem nogle oplysninger i det kommende

udvalg få lidt mere klarhed over dette spørgsmål.

Et andet problem vedrører kvaliteten af på afbetaling solgte varer, hvilket spiller en meget stor rolle i afbetalingshandelen og også i spørgsmål om tilbagebetaling. Visse afbetalingsforretninger lægger, såvidt jeg kan se, urimelig stor vægt på overflade- eller udsmykningsegenskaberne hos varerne, fordi det først og fremmest er udseendet, der sælger varerne. Derimod interesserer de sig langt mindre for holdbarheden, som jo skal bære udsmykningen, og som dog burde høre til brugstingenes fornemste egenskaber.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister: Mon ikke nogle af afbetalingshandelens mest centrale problemer ligger i den måde, man vurderer varen på ved tilbagebetaling, idet jeg formoder, at næsten enhver form for værdiforringelse regnes køberen til skade, selvom dårlig forarbejdning og dårlige materialer er en væsentlig årsag? Skulle det forholde sig således, vil salg af flot udseende, men slet forarbejdede varer være en fin forretning. Bliver der tale om tilbagebetaling af sådanne varer, vil tilbagebetalingsværdien — på grund af den ringe holdbarhed — ofte være forbløffende lille, selv efter kort tids forløb. Den arme køber, som vel oftest har været i god tro, kommer derved ikke alene til at aflevere varen ved siden af de allerede betalte afdrag, men han kommer også fortsat til at skyldte sælgeren relativt store beløb. Han er i sandhed blevet blanket af. Det kan ikke nægtes, at det her er sælgeren, der er skyld i den lave tilbagebetalingsværdi, men at det er den ukyndige køber, det kommer til at gå ud over. Det ville utvivlsomt være en meget gavnlige ting, om dårlig holdbarhed kom sælgeren fuldt ud til skade ved tilbagebetaling. En sådan fremgangsmåde ville stimulere interessen for god kvalitet hos firmaer, der synes at leve af det modsatte, og den ville ikke genere de mange hæderlige firmaer, for hvem god kvalitet er en selvfølge.

Det skulle imidlertid glæde mig, om den højtærede minister kunne forsikre, at dette